

Emperyalizmin Maskesi Düşerken

Münih Güvenlik Konferansı

NATO Konferansı olarak da bilinen, emperyalist dünyanın en önde gelen resmi ve gayri resmi aktörlerini, sermaye çıkarlarını güvenceye almak için kapalı kapılar ardında bir araya getiren Münih Güvenlik Konferansı'nın bu sene 62.si yapılıyor.

Bu 60 küsur yılda dünya halklarının başlarına hangi çorapları ördüklerini, Gladyo katliamlarından, NATO üyesi ve diğer ülkelerde gerçekleştirdikleri askeri darbelerden ve "Demokrasi" adına açtıkları savaşlardan, işgal ettikleri ülkelere zaten biliyorduk. "Özgürlük" adına destek verdikleri güçlerin, faşist veya dinci-gerici olması bir gerçeği değiştirmiyordu: Kazanan her seferinde uluslararası tekeller ve diğer sermaye kesimleri oldu.

Son dönemde ortaya saçılan Epstein belgeleri de, kendilerini dünyanın efendisi gören sağdan sola bu "saygın" burjuva seçkinlerinin, kendi çürümüş düzenleriyle birlikte, yaşamın her alanında kâr ve sınıfsal hale gelmiş hedonist zevkleri için, ellerinin bulaştığı her şeyi nasıl çürüttüklerini bir kez daha ortaya serdi.

Düzenin bütün pisliklerinin ortaya saçılması, sürdürülemez hale gelen bir yozlaşmayı sınırlama çabasından kaynaklanmıyor. Uluslararası düzende ortaya çıkan yeni emperyalist güçlere karşı mevzi kaybettikçe, ortaklar birbirlerinin elindeki ganimetlere de göz dikiyorlar!

Güvenlik Konferansı'nın şefi Wolfgang Ischinger'in "Uluslararası düzenin tehlikede olduğunu" ifade ederken, halkların yağmalanan zenginliklerinin NATO içindeki hiyerarşiye uygun paylaşım kuralına ABD'nin artık uymadığını ima ediyordu. "ABD ile Avrupa arasında ilkelere dayalı işbirliği"nin bozulduğunu ve "Özel çıkarların" öne çıktığını vurgularken, elbette Venezüella Devlet Başkanı ve eşinin kaçırılarak rehin alınmasını veya Küba halkının ablukaya alınarak açlıkla tehdit edilmesini kast etmiyor. Merz'in açık yüreklilikle söylediği gibi "Bizim pis işlerimizi yapıyorlar" dediği İsrail devletinin Filistinlilere uyguladığı soykırıma varan katliamları hatırlatmadığı da açık.

Vurgulanan, Trump dönemiyle birlikte zirveye ulaşan, emperyalistler arası çelişkilerin keskinleşmesi, özellikle

de Kanada ve Grönland örneklerinde görüldüğü gibi, ABD'nin, talepleri yerine getirilmezse müttefiklerini bile işgal etmekten çekinmeyeceğini ilan etmesi.

Kapitalizmin en yüksek aşaması olan emperyalizm, düzenin en çürümüş halini de tanımlıyor. Ama bu durum, kendi kendine bir çöküşe değil, kozların askeri güç rolüyle paylaşılacağı bir döneme, belki de son bir dünya savaşına işaret ediyor. Bu düzende, kapitalizmde, zenginler daha zengin olurken, artık hiçbir ülkede emekçilere vereceği bir kısıntı bile kalmadı. Dışarıda savaş, içeride emekçilerin ellerinde kalan son sosyal haklarına yönelik saldırıyla ve faşist hareketlere verilen destekle baş başa gidiyor.

Bütün bu olumsuzlukların kaynağı olan kapitalizmi karşımıza almadan, ona karşı mücadele etmeden, ne emperyalist savaşları, ne de faşizmi engelleyebiliriz.

Burada, Münih'te savaş lordlarının toplantısından çıkartabileceğimiz bir tek ders var: Nasıl ki bu bir avuç zengin, sömürü için, sapkınlıkları için bile örgütleniyorsa, bizim de her ülkede çoğunluğu oluşturan emekçilerin eşitliği, kardeşliği için; barış ve özgürlük için örgütlenmemiz, sadece gerekli değil, zorunludur da.

Onlar nasıl, kendi zenginliklerini artırmak, bu düzeni korumak için savaş diyorlarsa, biz de eşitlik ve barış için sosyalizm diyoruz.

Emperyalizme ve savaşa karşı, yaşasın sosyalizm!

Türkiye Komünist Partisi Almanya Örgütü

14.02.2026

